

Sygn. akt I C 160/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Czerwińska

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Mikorenda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015 roku w Ł. sprawy

z powództwa J. D. i W. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie w kwotach po 67.000 złotych

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki J. D. kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo J. D. w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
4. oddala powództwo W. D. w pozostałej części,
5. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki J. D. kwotę 3.802,35 (trzy tysiące osiemset dwa 35/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
6. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 3.802,35 (trzy tysiące osiemset dwa 35/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 160/15

UZASADNIENIE

W dniu 7 kwietnia 2015r. powódka J. D. wniosła do Sądu Rejonowego w Łowiczu pozew o zapłatę, skierowany przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.. Tego dnia do Sądu Rejonowego w Łowiczu wpłynął również pozew o zapłatę wniesiony przez powoda W. D., skierowany przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.. W dniu 14 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu zarządził na podstawie art. 219 k.p.c. łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie powyższych spraw, ze względu na to, iż pozostają one ze sobą w związku.

Powodowie w swoich pozwach wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwot po 67.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11.03.2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniach pozwów powodowie podnieśli, iż domagają się zasądzenia zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. za naruszenie ich dóbr osobistych w związku ze śmiercią ich syna P. D. w wyniku wypadku komunikacyjnego, którego sprawcą był kierowca posiadający ubezpieczenie OC w (...) S.A. Powodowie podnieśli nadto, iż pozwany decyzją z dnia 10.03.2015 roku przyznał każdemu z nich kwoty 13.000 zł tytułem zadośćuczynienia, co oboje uznali za nie wystarczającą rekompensatę, w związku z istnieniem szczególnej więzi łączącej ich ze zmarłym synem. / zarządzenie – k. 11, pozew J. D. oraz W. D./

Pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował powództwo co do wysokości wskazując, iż roszczenie powodów jest nadmiernie wygórowane. Stwierdził, iż kwota przyznana przez pozwanego każdemu z powodów stanowi odpowiednią rekompensatę za doznane cierpienia po stracie osoby najbliższej. /odpowieź na pozew – k. 19 – 21/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 1997 roku w W. doszło do wypadku samochodu osobowego marki F. (...) kierowanego przez K. W. z samochodem ciężarowym marki J. kierowanym przez A. W.. Kierujący F. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, opuszczając skrzyżowanie nie czekając na sygnał zezwalający na ruch dla jego kierunku jazdy. Wskutek wypadku śmierć poniósł pasażer samochodu marki F. (...) P. D., syn powodów. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny sygn. akt IV K 1494/97 z dnia 6 lutego 2011 r. kierujący F. (...) K. W. został skazany na podstawie art. 177 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. /okoliczność bezsporna/

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy zawartej z (...) S.A. /okoliczność bezsporna/

W chwili śmierci P. D. miał 24 lata, nie mieszkał z rodzicami od około roku, gdyż wyprowadził się i zamieszkał w S.. Był kawalerem, nie miał dzieci. Pracował w metrze w W.. Utrzymywał z rodzicami- powodami stały kontakt, odwiedzał ich regularnie, pomagał rodzicom w gospodarstwie liczącym 6 ha, przy uprawie bądź pracach remontowo - budowlanych. Spędzał z rodzicami święta oraz wszelkie inne uroczystości rodzinne. Był bardzo zżyty zarówno z rodzicami, jak również

z rodzeństwem. Śmierć syna spowodowała znaczną zmianę w życiu powodów. Oboje po jego śmierci przez około trzy - cztery tygodnie byli na zwolnieniu lekarskim, zażywali środki uspokajające. Po śmierci syna oboje przeżyli załamanie psychiczne. Powódka miała problem z opanowaniem emocji, często płakała. Powodowie nie korzystali z pomocy specjalisty psychologa ani psychiatry, gdyż korzystanie z tego rodzaju pomocy nie było wówczas popularne. Powód po wypadku syna odczuwa lęk przed jazdą samochodem, gdyż stracił zaufanie do kierowców. Powódka również odczuwa obawy, zwłaszcza gdy jej najbliżsi jadą samochodem. Powodowie od śmierci syna przestali zajmować się gospodarstwem, zdecydowali się wydzierżawić je w części, zaś na pozostałej części porósł las. Związane było to z brakiem chęci do pracy, lecz także z problemami zdrowotnymi powoda, który nie był w stanie sam zająć się gospodarstwem. Powodowie regularnie odwiedzają cmentarz, na którym pochowany został ich syn. Mimo tego, iż od dnia śmierci syna upłynęło wiele lat, oboje nadal bardzo przeżywają to zdarzenie, nie potrafią czerpać radości z życia, co dostrzegają również osoby z ich otoczenia, znajomi oraz córki. Oprócz jedyne go syna P. D., powodowie J. i W. D. mają dwie córki D. R. oraz M. K.. Posiadanie dwojga dzieci nie zmniejsza jednak bólu powodów po stracie pierwotnego syna.

/zeznania powodów, zeznania świadków J. J. i D. R. – k. 42 – 45/

Wnioski, w których powodowie domagali się od pozwanego zapłaty kwot po 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią P. D. zostały złożone do pozwanego (...) S.A. za pośrednictwem (...)

S.A. w dniu 4.02.2015 r.. Na podstawie decyzji z dnia 10.03.2015 r. pozwany przyznał powodom, każdemu z osobna, kwotę w wysokości 13.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

/pozew o zapłatę, okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania powodów i świadków. Dowody te nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudziły wątpliwości sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

W rozpoznawanej sprawie powodowie dochodzili od pozwanego zadośćuczynienia w kwocie pi 67.000 złotych w związku ze śmiercią osoby bliskiej – syna powodów. Bezspornym w sprawie jest to, iż sprawca wypadku drogowego, w którym śmierć poniósł syn powodów był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Bezspornym był także fakt śmierci P. D., jako pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem drogowym. Okoliczności tych pozwany nie zakwestionował.

Zgodnie z treścią przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.03.124.1152 ze. zm.), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń, przy czym ubezpieczyciel odpowiada w takim wypadku za sprawcę szkody w granicach jego odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie zobowiązanym do zadośćuczynienia za krzywdę jest (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. jako ubezpieczyciel bezpośredniego sprawcy zdarzenia drogowego. Spór pomiędzy stronami koncentrował się wokół wysokości roszczenia o zadośćuczynienie za śmierć osoby bliskiej. Podstawa odpowiedzialności pozwanego nie była pomiędzy stronami sporna.

Sąd Rejonowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy, zawarte w wyroku z dnia 11 maja 2011 r., sygn. I CSK 621/10, LEX nr 848128, w którym to sąd stwierdził, że możliwym jest na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. uzyskanie zadośćuczynienia pieniężnego za śmierć członka najbliższej rodziny, jeżeli śmierć ta nastąpiła wskutek deliktu, mającego miejsce przed dniem 3.08.2008r. Po tym dniu podstawę dochodzenia roszczenia w związku ze śmiercią osoby najbliższej stanowi art. 446 § 4 k.c., który został wprowadzony do polskiego prawa ustawą z dnia 30 maja 2008r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 116, poz. 731). W związku ze śmiercią syna powodów, która nastąpiła w dniu 10.08.1997r., czyli przed dniem wprowadzenia powyższego przepisu, powodowie wskazali jako podstawę prawną do dochodzenia swego roszczenia art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. Niewątpliwym jest, iż art. 448 k.c. ma służyć kompensowaniu krzywdy, czyli szkody o charakterze niemajątkowym, doznanej w wyniku naruszenia dobra osobistego pokrzywdzonego. Ze względu na wykazanie przez powodów, iż pomiędzy nimi a zmarłym synem istniała szczególna bliska więź, a jego śmierć odcisnęła piętno na dalszym życiu powodów, Sąd uznał powództwo za uzasadnione co do zasady. Powodowie wykazali, iż śmierć syna wiązała się dla nich z ogromnym bólem oraz cierpieniem. Sąd nie podziela wskazanego w odpowiedzi pozwanego argumentu, iż tak długi wpływ czasu od momentu śmierci syna spowodował, że trudno jest mówić w tym przypadku o „krzywdzie, która winna być skompensowana w celu złagodzenia cierpień”. Kwestia ta zdaniem Sądu powinna być oceniana w sposób indywidualny, w odniesieniu do konkretnej osoby. Powodowie wskazali, iż mimo, że od śmierci syna minęło wiele lat nadal nie są oni w stanie otrząsnąć się po tym zdarzeniu, zaś trauma z nim związana nie pozwala im powrócić do normalnego życia. Nieustanne odwiedzanie grobu zmarłego syna oraz wzruszenie pojawiające się podczas każdej rozmowy o zmarłym synu, stanowi niewątpliwie potwierdzenie tego, iż zdarzenie to nadal wiąże się z cierpieniem oraz bólem po jego stracie. Fakt posiadania przez powodów dwóch córek nie stanowi okoliczności zmniejszającej poczucie krzywdy z powodu straty syna, który był pierworodnym dzieckiem, jedynym synem, na którego pomoc w życiu codziennym bardzo liczyli. W ocenie Sądu przyznana przez pozwanego

kwota w wysokości 13.000 zł dla każdego powoda nie jest wystarczająca. Kompensacyjna funkcja zadośćuczynienia spełniona jest wówczas, gdy jego wysokość przedstawia dla pokrzywdzonego odczuwalną ekonomicznie wartość. Zdaniem Sądu, w opisanym stanie faktycznym, odpowiednia tytułem zadośćuczynienia jest kwota 47.000 złotych dla każdego z powodów, przy uwzględnieniu wypłaconego już zadośćuczynienia 13.000zł.

Odsetki ustawowe sąd zasądził zgodnie z żądaniem powodów od dnia 11 marca 2015 roku do dnia zapłaty, na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Powództwo zostało uwzględnione w części, a zatem pozwany winien zwrócić powodom część poniesionych przez nich kosztów procesu. Powodowie ponieśli koszty w łącznej kwocie 6967 złotych każdy, w tym 3617 złotych tytułem zastępstwa procesowego, zaś pozwany poniósł koszty w kwocie 3617 złotych. Powodowie wygrali sprawę w 70,1 %, zatem należne im od pozwanego koszty procesu łącznie wyniosły po 3802,35 zł.